

DYANTHA is een samensmelting van DIANA en ANTHE

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

1] DIANA

De naam zou verband houden met de Grieks-Romeinse maangodin Divia (= 'lichtgeefster'). Divia zou weer een afleiding zijn van Diva, de vrouwelijke vorm van het bijvoeglijk naamwoord 'divus' = 'goddelijk'.

Diana zou dan een samentrekking zijn van Diviana = 'tot (de maangodin) Divia behorend'.

In het woord Diana of Divia is dezelfde stam te herkennen als in het woord 'dies' = 'dag(licht)'.

*

Diana in de mythologie

In de Grieks-Romeinse mythologie is Diana (bij de Grieken 'Artemis' - met de klemtoon op de eerste lettergreep) de godin van de jacht. Omdat zij nooit getrouwd is, wordt zij wel 'de kuise' genoemd. Zij werd dan ook beschouwd als de beschermgodin voor meisjes en jonge vrouwen. Zij bewerkte voorspoed en geluk, maar ook tegenspoed en rampen. Als er in de oude Griekse wereld een jong meisje stierf, heette het dat zij door de zilveren pijlen van Diana was getroffen.

Diana wordt meestal afgebeeld als jageres, met opgeschorte kleren om het (hard)lopen te vergemakkelijken en met een soort van rijglaarzen. Zij draagt een boog en een pijlenkoker bij zich. Zij gaat vergezeld van een jachthond of een hert.

*

Diana Andalò op, Bologna Italië; kloosterlinge; † 1236. Feest 10 juni.

Zij behoort tot de eerste generatie navolgers van Sint Dominicus. Diens opvolger als ordes-overste, Jordanus van Saksen, stuurde haar vanuit Rome naar Bologna om daar het klooster Sint-Agnes te stichten en door haar goede voorbeeld mensen tot Christus te bekeren, en zo mogelijk medezusters te werven. Jordanus en zij bleven een geregeld briefcontact onderhouden. Daaruit spreekt een heilige wederzijdse liefde voor elkaar.

*

2] ANTHE is een verkorting van ANTHEA

Griekse naam: 'bloeï' of 'het bloeien', 'het in bloei staan' (vgl. het Griekse 'anthesis' met dezelfde betekenis; 'antheion' = 'bloesem' en 'anthèlè = 'bloeï' of 'bloemenkroon' of 'kroon in de kelk van een bloem'; 'anthèros' = 'bloemrijk'; 'bloeïend' enz.)

Vgl. het Latijnse 'Flora' of 'Florentia'.

*

Deze naam behoorde in de Griekse mythologie toe aan de godin van de lente. Het was ook één van de titels van de godin Hera, echtgenote van oppergod Zeus.

*

Anthia van Dalmatië (= Balkangebied); martelares met haar zoon Eleutherius en met Corebus, de landvoogd, en de soldaten Parthenius, Calocerus, Febus, Proculus, Apollonius, Fortunatus, Crispinus, Expeditus, Mappalicus, Victorinus en Gagus; † vóór 138. Feest 18 april.

Anthia was een aanzienlijke matrone in de Romeinse provincie Illyrië. Haar zoon, Eleutherius, deed dienst als bisschop van een plaatselijke groep christenen. Deze Eleutherius werd op bevel van keizer Hadrianus (*76-117-138) voor de leeuwen geworpen. Maar de zachtmoedige uitstraling van deze man was zo groot dat de beesten hun bloeddorst vergaten en zich als makke lammetjes aan zijn voeten kwamen vlijen. Daarop bond men hem op een gloeiend rooster en wierp men hem vervolgens in een ketel met kokende olie. Uiteindelijk werd hij tezamen met zijn moeder aan de galg opgeknoopt. Hun standvastigheid en onverschrokken moed maakten zoveel indruk op de aanwezigen dat de meesten zich ook tot de christelijke godsdienst bekeerden. Onder hen waren een aantal soldaten uit het Romeinse leger die op dat moment dienst hadden en de bewaking van de gevangenen verzorgden, alsmede de landvoogd zelf, Corebus. Zij werden op hun beurt gevangengenomen en gemarteld. Uiteindelijk gaven ook zij hun leven voor Christus.

Volgens geschiedkundigen berust dit verhaal op vrome legende.